

TEXT-טורה

תערוכה קבוצתית בסדנה לאמנות יבנה.

בתערוכה מוצגים אמני פסיפס לצד אמנים הנסמכים על הטכניקה המסורתית העתיקה והתרבות הקלאסית. תוך מתן פרשנות עכשווית לחומרות ולתכנים. מאפיין נוסף הוא השימוש בכתב ובטקסט ביצירות. הכתב באמנות הישראלית הוא בזיקה למסורת ולדת היהודית אשר קידשו את הלשון והספר.

ההתפתחות חלה בשנות השבעים של המאה הקודמת. שנים של שבר בחברה הישראלית, בין מלחמת ששת הימים למלחמת יום כיפור הטראומטית, שבר אשר גרם לפריצת גבולות האמנות ולחדירתם של הטקסט והמלל ככלי ביטוי המשולב באלמנטים חזותיים. השימוש בטקסטים דתיים ומסורתיים מאפיין חלק מן היצירות העכשוויות המוצגות. האמנית דינה שנהב מעניקה את פרשנותה האישית לאיורי "חד גדיא" המופיעים באגדת "אמסטרדם" מהמאה ה-18. האמנית משתמשת בחומרים זמינים ולא שגרתיים: ריבועי ספוג משומש, בד ואורז. הטקסט הקאנוני המטופל בחומרים דלים מרמז על ביקורתה של האמנית כלפי הצד המאיים בשרשרת האלימה וכהשוואה למציאות הישראלית. טקסטים מהמקורות מופיעים גם בעבודות נוספות. בעבודה של צופיה פלד מופיע "ואתם ידעתם את הגר", השאול מספר שמות כ"ג ובו משה מצווה על בני ישראל לתת יחס מיוחד לגר. ישראל רבינוביץ מציג ציורים בצבעי מים. חלוקת המשטחים מאזכרת פסיפסים והטקסטים מהגיגיו של האמן. שירה, אסוציאציות ומן המקרא מספר דניאל פרק י"ב. "לדראון עולם", מחשבות על מיאוס, חרפה ובוז. מזמור הלל לאלוהים מופיע ביצירה של אילנה לניאדו, הטקסט "ישמחו השמים...ירעם הים" מספר תהילים פרק צ"ו. פרשנות אישית לפסיפסים אשר נתגלו בבית אלפא ניתנה ע"י גלי קמיל המציגה את גלגל המזלות. התייחסויות נוספות לפסיפסים אלו הן של יעל בלומברגר ביצירה "עקידת יצחק-שתיקת האם" ושל נירית קרן בעבודתה "הבול היקר". אביה נהרג במלחמת ששת הימים בהיותה בת ארבע, בחיפושיה באלבום הבולים של אביה, גילתה את בול גלגל המזלות ומעליו היה כתוב "הבול היקר". גילוי זה הוביל ליצירה ובה דיוקן אביה והטקסט "הבול היקר", כאשר גלגל המזלות שלה אינו מושלם, חסר.

בעבודות הפסיפס של דוד וקשטיין הוא משתמש בקריקטורות ואיורים אנטישמיים כבסיס למחאה והתרסה באופן שבו הוא מפקיע אותם ומנכסם ליצירתו בדרכו, הנצחת הבר חלוף. טקסטים אישיים, רגשיים, מופיעים במספר עבודות "ענג אותי" בעבודת החרוזים של שולמית קובו, "LOVE" בפסיפס של עדנה שגב, "הכח לקום מן השברים" בדיוקן הפסיפס של פנינה שריג.

"זיכרונות" של רחל נבון המשלבת אביזרים וצילומים מעברה. צילה ליס בסידרת העבודות "דפדפת A4" מציגה בשפתה המדויקת, המונוטונית והנקייה את תחושותיה להעברת מסרים וספקות מהדהדים בדבר מהות השלום וכלי הקיבול המשמשים אותה בחיי היום. נירה בן דוד-פלד בפסל "Born to be wild" מביינת את הכלב אשר נולד להיות פרא. גם גלית גלזר מעבירה מסר חברתי בעבודת הפסיפס על דלת. לאחר ביקור במקום שנקרא "THE DOOR OF HOPE" המשמש בית מנוחה לזונות רחוב ונמצא בנווה שאגן תל-אביב. במקום נמצאים מתנדבים הדואגים להן לארוחה חמה, למיטה מוצעת ולבגדים נקיים. בעבודת הפסיפס מוטבעות תמונות מהמקום. צילומים של נשים, משפטים שנשמעו במקום וצעצועים שהתגלגלו על המיטות והישירו אופטימיזם.

האמנית אתי עמרם מעבירה את תחושותיה בסדרת העבודות בעלות המשמעות הכפולה "מתהפכת", כתב המראה על גבי משטחי הזכוכית, כתב הסתרים כביכול "מגלה טפח ומכסה טפחיים". אילת גנוסר כהן משתמשת בגזרי מסקנייף ובריפוש של ציפור החוחית על גבי נייר פרגמנט כפורמט של עלה תאנה. היא משתמשת במשחק מילים "חוחה/חוכא" לאור עיסוקה בציפור חוחית וב"חוכא ואטלולא", מארמית צחוק וגיחוך.

יגאל אופיר מצלם בעינו הרגישה את קירות המתנס' השכונתי בכרם בת"א, המצופים בשברי קרמיקה, ודורית פוקצ'ה-הלס יוצרת פסיפס מרהיב מגזרי מגנטים מודפסים, תוצר של החברה המודרנית. ליאורה קנטרביץ בעבודתה "שמיים כחולים", משתמשת בסרטי אריזה כחולים המוצמדים לגוף תלת מימדי ריצפתי העשוי עץ ונוכחותו ניכרת, אנטיזה לשמיים המייצגים קלילות וריחוף. מירי הופמן-כסיף מערבלת אותיות בחיתוך לייזר על גבי עיגולי מתכת צבעוניים ויוסי רוזנברג יוצר ממגזרי עץ ממוחזר משטח מרצד המשולב במתכון לאפיית לחם.

אורי דה בר התייחס לשם התערוכה ויצר בשיתוף תלמידי ביה"ס בן גוריון ביבנה בהדרכת יוכי בראשי יצירה צבעונית מבקבוקים ממוחזרים ומופיעה בהם המילה TEXT.

עמרם כהן יצר פסיפס צילומי של עבודות פסיפס המוצבות ברחבי העיר. יצירות של יפורטוגז המשקפות את עברה ההיסטורי של העיר בעלת הצביון המסורתי והסובלני.

מגוון העבודות בתערוכה הן פרי יצירתם של אמנים העוסקים בחומר ובטקסט. פסיפס נרחב של העשייה האמנותית העכשווית בארץ.

אוצר: רוני ראובן

ישראל רבינוביץ

נירית קרן

דוד וקטיין